

10. szám.
Március 4. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hir-
deté-ek felvételi irodájukban **Budapest**en, **FÜRDŐ-UTCA 1-SŐ SZÁM**.

XXVIII kötet.

HOGY ELHALLGAT MINDEN!...

Hogy össze voltunk kapva, szent atyánk!
Volt hozzá tárgyunk — méltó is — elég.
A bosznia-földön lobogott a láng
S szikráit a szél áthordá felénk.

A „békebot“ kigyói összevesznek,
Vagy összeesőkolóznak? — Lesz-e harc?
Az Ozman földé új korszakot kezd meg?
Vagy lesz belőle egy csatapiarcz?

— Gyászolja-e a nemzet elhunyt *bötesét*?
S emlékét hogyan örökítse meg?
— *Válaszszanak*, kivel helyét betöltsék?
S sirjára márványt hengerítsenek?

— Mi jóslatot mond *cyprustomb* közül
A baracconi ősz proféta ránk?
Hogy oldogolja, mit az üdvözült
Reánk hagyott, az országos talányt?

— Lesz-e *önálló vánterületünk*?
Vagy „jó barátink“ ott engednek-e?
Vagy ezután is tölthetjük
Egy hordót, melynek nincsen feneké?

— Mint győzött a *frankok respublicája*?
— Van-e minisztercrisis „odaát“?
— Don Carlos aztán honnan publikálja
A szent ügy vérengző keresztadát?

Mind szörnyű, méltó, súlyos, fenkölt gondok,
Hogy rajtuk férfiak vitázzanak.
Hogy pro és contra bölcsek és bolondok
Engesztelhetlen harcra szálljanak.

..... Ekkor fogott az Úr egy *spongyiát* —
S táblánkon egyet húzott át vele.
S ez egy húzással minden nagy vitát
Mi arra irva volt, letörüle.

Kellett nekünk a közös nagy csapás
„Gyász pompa“, „harczkedv“, „belviszaly“ letünt.
Most abba hagyhatunk minden csatát,
S a közveszélyben egygyé lehetünk.

K—s M—n.

NE HAGYD MAGAD

Nyomorúságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL

III.

Egy vesztére született házi úr.

»Uram még kinevettek értte, hogy haragudtam. Azt mondták, hogy hiszen csak hamis isten volt az, a ki bikává változott: Jupiter.«

»No már én elejbém ne kerüljön még a Jupiter se, ha bikává változott; mert én meg mézáros vagyok s kármonadlit aprítok belőle. Az én leányomnak nem szükség az ilyesmit megtanulni. — Azt mondták, hogy az mythologia. Ezt szükséges tudni annak, a ki színésznő akar lenni; mert különben, hogy játsza el Orpheust az alvilágban. Ez egyike azoknak a tudományoknak, a miket a kisleányoknak meg kell tanulni, a kik színésznők akarnak lenni. Ilyen tudományok például: hogyan kell elájulni, szerelmet vallani, a kedvesét megölelni, és rendkívüli halállal kimúlni; aztán megint feltámadni, gavallérokat elcsábítani, férjeket boldondá tenni. És a többi.« — Való igaz, hogy ez mind szükséges a színpadon. De hát még is arra kértem az urakat, hogy énekelni, deklamálni nem bánom tanítsák a leányomat szemtől szembe, de azért a többi tudományért majd inkább az anyját küldöm ide: annak mondják el, az aztán majd elmondja otthon a leányának. — Hogy kinevettek vele! — Azt mondták, hogy ha már a hamis istenektől is féltém a leányomat, hát még a hamis emberek elől hova teszem? — Utoljára az énekmester azt a gombaságot mondta, hogy jobb is, ha otthon tartom a kisasszonyomat, mert a kisasszony egészen hamis. — No még énekmesterből se csináltam kolbászt; most azt hittem, hogy megteszem! — Az én leányom hamis! — az a szelid, szemérmetes ártatlan gyermek! — Hanem aztán a többi urak megfogtak, s megmagyarázták, hogy mikor egy énekmester valakiről azt mondja, hogy »egészen hamis,« hát akkor annak csak a hangja hamis. — Ez meg épen nem ment a fejembe! — Az én leányomnak olyan igazi hangja van, hogy azt meghall-

hatja akárki; énekelt az már a templomban is requiemet. — Végre felvilágosítottak, hogy a leányomnak nincsen füle. — Itt van ni! — Már most az egyik gyermekemből azért nem lesz semmi, mert nincsen füle; a másiktól pedig azért, mert nagyon is van. — Hazamentem nagy búsán, — nem akartam szegény leányt azzal megszorítani, hogy nincsen füle; pedig dehogy nincsen! hiszen még azt is meghallja, a min gondolkozom. »Ugye apám, azt mondá, jobb lenne e helyett a zongora helyett, ha egy varrógépen műszikálnék, s a solfeggiók helyett tanulnám a fehérnemű varrást?« Bizony, ezt mondtam épen magamban. És ő meghallotta. S aztán még azt mondják, hogy nincsen füle! Rögtön vettem neki egy Wheeler és Wilsont; az ugyan nem tetszett a feleségnek: azt mondta, hogy ő fülzúgást kap a varrógép berregetésétől; pedig hát nagyon okos bűtor az. Mikor a bűtoraimat lefoglalták, mindent conscribáltak; még a zongorát is; de ezt kihagyták az executióból: azt mondták, hogy ez a kenyérkeresetre szükséges eszköz. Én pedig csak mulatságul vettem a szegény gyereknek.

De hát hogyan jutottam bele az executióba? Ezt hadd mondok el előbb.

Azt már vettem észre, hogy a tartozásaimat, mikor az idejük eljön, semmiképen sem tudom fizetni. Azt az egyszerű segítséget gondoltam ki, hogy a főhitelezőmet, a bankot, rábeszélem, hogy várjon! Neki könnyű. Látja, hogy uszom; ne kapaszkodjék a nyakamba, míg annyira ki nem úszom, hogy a lábam földet ér. Meg is kaptam az ígéretet, hogy várni fognak, a míg jobb idő lesz. Csupa sógorom, komám volt az igazgató tanácsban: azt mondták, hogy majd az egyik szemüket behunyják a kedvemért. — Én azt kértem, hogy hunyják be mind a kettőt. Mikor már azt is megígérték, akkor egyszerre a publikumnak a szeme nyílt fel mind a kettő. Megbukott az egész bank. Olyan volt ez is, mint mikor az ember álmodja, hogy sok pénze van: a míg a szemét lehunyja, addig van is; de a mint felnyitja, odavan minden. — Hát az én sógoraim, komáim, a derék tekintélyes férfiak, a szakértők és nagy nemzetgazdászok, azt a tréfát követték, hogy egyik nap a koma hozott oda a hóna alatt egy cso-

mag divatból kiment részvényt, a mi csak filagoriát kitepeczirozni való volt már; azt letette »depó«-ba: akkor a sógor adott neki rá kölcsönt; másnap meg a sógor hozott oda egy határ döglött papirost, akkor meg a koma fogadta el a »depó«-t, s az meritett neki a pénzből. Utoljára kifogyott a kútból a pénz, ott maradt a sok veszett papiros. Volt aztán lárma. Sógort komát kit becsuktak, ki elszökött; nekem pedig megfogták a nyakravalómat s szépen ráfojtották a torkomra, hogy vagy fizetek, vagy kirántják alulam a három emeletest.

A veszedelem nem jár egyedül. A többi hitelintézetet is mind meg rendült, a betevők ostrommal veszik vissza a pénzüket, a bankok meg a hitelegyletek liquidáltattak; fele az adósoknak nem tudott fizetni, azért a másik felének in solidum kellett helytt állni: utoljára azt vettem észre, hogy én épen ötven perczenet fizetek, mint legális kamatot a »Száráz váltomra.« De már akkor inkább folyamodom a házamban lakó uzsoráshoz, mert az csak »három per mése« osztogatja pénzét. Ez a vegső segítségem: ha azt nem akarom, hogy exequáljanak. — Épen a kalapom kefétem már, hogy majd lemegyek hozzá; a mint jön rohanva fel hozzám a házmester ijedten s nem tud egyebet mondani, mint hogy »a szederfa!«

No hát mi a szederfa? Igen is van egy vén bécsi szederfa a kertemben. Azt a gyerekek az építéskor nem engedték ki vágni. Az nekik kedvencz fájuk volt: kicsi korukban egész nyáron rajta élődtek; mindennap megverte őket az anyjuk, azért hogy a ruhájukat összeszedrezték: ezért volt nekik olyan kedves. Ez a nagy fa most is meg van még. Bár a többi is megvolna!

— No hát mi termett a szederfán?

— Az az úr.... lihegett a házmester.... A földszinről a 13-ból.

— Az én uzsorásom! Hát mit csinál az a szederfán?

— Lóg rajta.

— Utczu szaladjunk! Messük le frissen! Hisz attol én pénzt akarok kérni.

Elég jókor érkezünk még. Levágtuk a kötelet. Életre dörzsöltük a jámbort; nem igen nagyon halt még meg.

Valjon mi vihette erre a kétségbe esett lépésre? Boldogtalan szerelem? Családi viszontagság? Életunalom? Terhes testi szenvedések? Hirtelen örültségi rohan? vagy amerikai párbaj? — Mindenre gondoltam, a mi csak lehetséges; csak az igazi okra nem: a mit aztán az életre visszatérőtül bámulva értettem meg. Az ember tönkre volt jutva. — Hallatlan eset ez! Hát idejutottunk már? Hogy még az uzsorás is tönkre juthat? Hát akkor kinek biztos még az élete ebben az országban? — Pedig hát rendkívüli bár az eset, de egészen érthető. — Az én emberem országgyűlési képviselőnek osztogatta ki a pénzét harminczhatos kamatra s egyúttal mingyárt le foglaltatta a fizetéseiteket. Ez már csak biztos hypotheca! Ezt se árviz el nem viheti, se tűz meg nem emésztetheti, se rozsdá meg nem ronthatja; ennek még a köd se árt meg. Ez a takarmány biztosítva van. — Az ám! — Ekkor valami insurgensnek eszébe jut egy paragraphust iktattatni a törvénybe, melynél fogvást, a kinek a képviselői díját lefoglalják, annak elvész a mundatuma s az én uzsorásom vetését ettől a veszekedett paragraphustól az ország hármassal lakattal bezárt ládájában is elveri a jégeső. — Hát gondolhat ki ilyen malheur is az ember? — Hogy még egy uzsorás is odajusson, hogy az adóssai könyörögjenek neki, hogy fel ne akasztja magát; mert ők lesznek kénytelenek közös költségen eltemettetni. — Igazán rettenetes világban élünk!

(Folyt. köv.)

A nemeslelkü szabadító.

Hozd ide mindenedet, nálam szárazra találhatsz.

Pontosan itt őrzöm, s összeirom batyudat.

A hol a szükség legmagasabb, ott én közel állok,

Özvegyek és árvák könnye fogad, ha jövök.

A mit megmentél, azt nem viszi tőled az árviz

El; hanem én csak: — adóexecutor a nevem.

K-s M-n.

Az istenfélők és az istentelenek.

— Megtörtént dolog. —

No nézd az istenteleneket! Még vasárnap is dolgoznak! Be kellene őket csukatni gazdájukkal együtt! Az irgalmát az apátoknak! Vasárnap! Dolgozni! — Ezért van aztán árvíz!

HAJDÁR EFFENDI.

KÜLDI a Szultán Hajdár effendit:
 Hogy az majd valamit lendít; —
 Vele van a nagy »iráde; «
 De nem ad arra a »bráte«
 Semmit. Azzal jó Hajdár effendi
 Herczegovinát be nem veendi

De van Hajdár effendinek
 Zsebében még cifrább zsinég:
 Az »europai garancia, «
 Aláírva a diplomátia:
 Megkéri szépen a szerbet:
 »Ne csinálj több haditervet!

Csak főzz szépen sligoviczát
 És kultivald a maticzát! « —
 De ezzel bizony Hajdár effendi
 Herczegovinát be nem veendi

No ha a szép szó nem használ:
 Máshoz nyúlnak a parasztnál;
 Ha nem hallgat a szép szóra:
 Majd hallgat az ágyúszóra;
 Hoz Hajdár basibozukot,
 Ki már koplaláshoz szokott

Új basát a hadseregnek,
 A kit soha meg nem vernek,
 Hoz magával tüzet vasat:
 A mi nem enged, az hasad! —
 Jaj, de mind ezzel Hajdár effendi.
 Herczegovinát be nem veendi.

No de végre megmutatja,
 Hogy mit tud az indulatja?
 Ha nagyon makacs lesz a rácz,
 A tarsolyában kaparász:
 Abban van sok ezüst arany:
 — Ez nem marad hatástalan. —
 Ha ezen kezdi Hajdár effendi
 Herczegovinát még beveendi.

K-s M-n.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz!

Tekintedezs barátom uram!

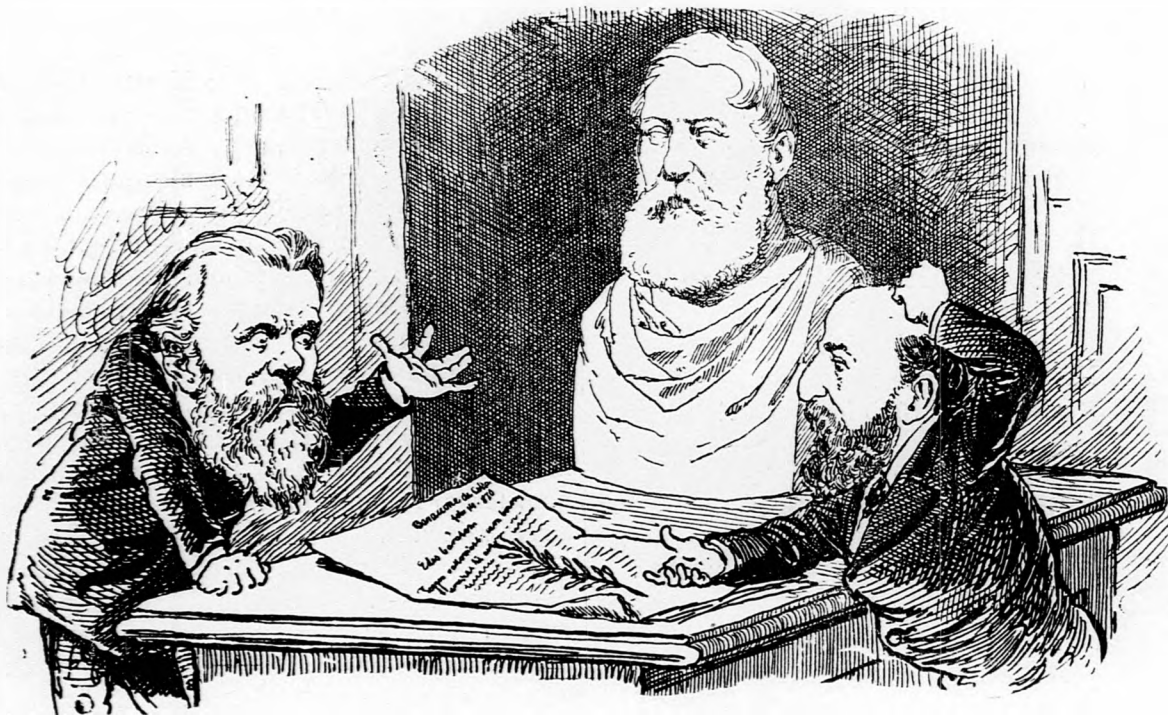
ORSZAGGYÜLIS nem tanácskozta egy hitig
 Azír, mer volt arviz. Szot fogata város ta-
 nacs parancsolatyanak, hogy ok nélkül vizet sza-
 poritanyi nem szabad. Most mar hogy nem fi-
 lunk, megint tanácsozunk — váltótörvínrül.
 Ezt nevezek aztan »cseberbul vederba.« Ne bu-
 sulyunk mar arvizrul! Ez mar meg van, azt ita-
 tos papirosal felitatnyi ugy se nem lehet; a ki
 akarja maganak olyan nagy vizet tartanyi mint
 a Duna, csinyalya neki olyan nagy partot, a
 milyen nagy viznek dukal. Bezeg engem ide-
 fen Turoczban Kukavicza minden esztendőben
 hol kiönt, hol ki nem önt. Mikor kiönt, akor
 nem terem zabom, mikor ki nem önt, akor nem
 terem színám. Minden esztendőben arviz karo-
 sult vagyog. Mig se nem jajgatok, hogy szaba-
 ditsanak ki. — Hanem az az özönviz, a kinek
 »valto« a neve; aba velemvel együtt sokan
 uszunk, is varunk mentő csonakot, hétszilva-
 fara felkapaszkodva, is szamlalunk kamatlab
 emelkedisit: nalunk mar 40' magasan al. Had
 ara odaala barátom uramiknal apad e vala-
 mit? Halom, hogy niha száz schukkos vízbe izs
 usznak: a milyen Noe idejibe se volt talan. Ide
 kel vizszabalyozas! Aszongya Helfy barátom:
 meg kel vonnyi tőlünk valtoalairasi kipesiget
 jövődöre. E nem ir semit! Hiszen az ezutan
 irando valtoimra ugy se nem kapok mar pinzt;
 hanem az edig irotakal mi törtinyen? — In azt
 mondok: elig volna egy paragrafus, a ki igy
 szolna: »a maga valtoját minden embernek
 szabad alairnya; de a ki a mas valtoját alairja,
 az egytől tiz esztendeig terjedő hazí aristomra
 büntetetik, terhelve mindennapos Kukliné pré-
 dikacioval.«

Holnap menek fel miniszterek a Bicsbe;
 meg kirni osztrakokat, hogy ne ereszenek mar
 rank töb vizet.

Bolond világ ez! a hun a helyet, hogy
 »tengerre magyar!« az a motto, hogy »ma-
 gyarra tenger!«

J. Z.

A kik nem tudnak ebből kapitalist csinálni.

Fatalis állapot! Most ennek a nagy embernek a dicső leveléből sem tudunk kapitalist csinálni! Az átkozott árviz még azt is elsodorja a mélységbe!

Deák Ferencz-adoma.

FELLENE lévén Deák Ferencz annak, hogy a zalai alispánok traktáljanak, soha se ment el hozzájuk ebédre, hanem rendszeren a fogadóban ebédelt. Egyik közgyűlés alkalmával, a mikor a közteherviselés kérdése tartotta izgalomban a kedélyeket, ott ült Deák Ferencz a vendég fogadó keskeny étszobája asztalának közepe táján, szemközt az ajtóval, mely a másik szobából az étszobába nyílt. Az asztalnál még kevesen valának; hanem aztán jött a zala megyei régi gárda két kiváló tagja; az egyik báró P* J** szabadelvű, művelt, jeles férfiú; a másik meg S** J** nyugalmazott huszárkapitány, conservatív, kedélyes derék öreg ur, kit szeretett mindenki, szeretett azért is, mert nagyon elérte a tréfát és a ki, az egész megyében mindenkinek Pepi bácsija volt. A kölcsönös üdvözlések után a báró legfölül, a ka-

pitány mellette balról foglalt helyet. A bárónak első szava a pinczérhez volt:

— Pinczér egy itcze bort ide a kapitány ur számára.

— Jól van, ha hozatsz, én megiszom — felelé a kapitány.

És a pinczér meghozta az itcze bort és letette a kapitány elé. Nem sokára a báró a kapitányhoz fordult:

— No Pepi! mikor küldesz el kövecsezni?

— Én addig nem küldök el kövecsezni, míg egy pár bárót nem fogathatok a szekerembe, viszonzá a kapitány. — A báró hallgatott, de kevés vártatva megszólalt Deák Ferencz, ki úgy látszik nagyon zokon vette a conservatív pártból jövő eme vastag vágást egy jeles párthive ellen.

— Láttatok e már olyan verklit, melyre kívül ez van ráírva: »Die verkehrte Welt?« Mikor hajtják: belől

A kik tudnak ebből kapitalist esinalni.

Megállj Ivorkám, most szedtem le az almárium tetejéről egy csomó beporosodott jó barátunkat: most ezek is elkelnek nagy emberek gyanánt. Ez áldott árvíz őket is felszínre hozta. Fér-e még több is a deszkára?

a vágómarha fogja a taglót és leüti vele a mészáros, — a szarvas fogja a vadászfegyvert és lelövi a vadászt, — a szekérbe emberek vannak befogva és hajtja őket — az ökör.

Az egész asztaltársaság viharos tetszés nyilvánításban tört ki, többen mondták egyszerre: No Pepi bácsi! lefőzték — lefőzték most. Most meg a kapitány hallgatott; hanem ismét szólt Deák Ferencz:

— A szakács mesterséghez nem sokat értek ugyan; de annyit még is tudok belőle, hogy a stockfist elébb beszokták áztatni, azután főzik le — nézzétek ez most ázik.

Az erkölcsi argumentum.

Vitte Egerbe a korteseket Borbély Miska 40—50 kocsjával a restellázióra. — Beszállanak egy pártbeli

gazdag uri emberhez éjszakára. — A kaputos rend a kastélyba, a bocskoros rend pedig a színek, istállók s más alkalmas helyiségekben szállásoltatott el. —

No Miska! ellopják ezek a szemünk világát is az éjszaka — aggódik a házi úr. —

El-e? — azt szeretném én látni, hogy csak egy csibefi is elveszzen! hát nem tudod hogy ezek nekem szót fogadnak? majd mindjárt kiadom nekik az ord-rét, -- te csak adass nekik enni inni eleget, a többi bizd rám!

Miska aztán kiadta nekik az ord-rét; — hanem azért vacsora után, mikor az új termésű muskotály dohányt megakarták kóstolni, az öreg János hajdu egy fűzért sem talált már a szín-padláson, — eldividálták biz ezt a nemes atyafiak!

Borbély Miskának aztán volt mit hallani, szó-fogadás, ord-ré kiadásról stb. —

Mikor már megunta a leczkézést, azt mondja: no hát majd megmutatom hogy ezek nekem csakugyan szót fogadnak, s ha csakugyan ők tették félre a dohányt, én tudok nekik olyan erkölcsi argumentumot mondani, hogy reggelre mind fel lesz akgatva a dohány a színpadlásra, — jertek velem!

Lemennek a sokaság közé, Miska feláll az asztalra s elkezd diktiózni ekkép: Nemes barátim! Valami hunczfut akasztófáraláló az urak közül oda benn azt mondá, hogy ti itt zsványok vagytok, mert 40. füzér dohányt elloptatok a színpadlásról. Én azt feleltem erre, hogy hazugság! azonban magam szemével győződtem meg, hogy a dohány csakugyan nincs helyén! Már most azt mondom, hogy az a dohány reggelre ott legyen felakgatva a színpadláson, mert ha nem lesz: teremtűcse nem isztok velem többé egy kulacsból

Az erkölcsi argumentum használt. — Reggelre a gohány hiány nélkül helyén volt! —

Hangfestés.

Hazakerült a p...i iskolából a diák fiú. Itthon kérdi tőle földész apja:

— Aztán tanultok-e sokat diákul?

— Tanultunk bizony feleli a diák.

— Hát meg tudnád-e mondani, hogy hívják a tyukot diákul?

— Hát árégarga.

— Hm! hm!

— Hát a ferhéczet?

— Exergázia!

— Ejnye bizony isten csakugyan úgy zörög.

Törvényjavaslat a váltótörvény novellájához

beadja **Talérossy Zebulon**

és számos társai.

1. §. Mondassék ki, hogy minden magyar embernek és keresztyénnek *van joga* váltót csinálni.

2. §. Minden zsidónak *van kötelessége* ezeket a váltókat honorálni.

3. §. Semmi törvényszéknek *nem szabad* azokat behajtani.

Biztosítjuk (titkos szavazás útján) e javaslat számára az ecclatans többséget.

Uj mérték.

Debreczenbe vitte a dorogi ember dohányát beváltás végett. Csak nézte, csak bámulta az uj mérték szerinti számadást. Végre kijelentetvén neki a fő összeg, a beváltás helyéről fejét vakarva távozott. A kijövőt kérdi, szintén dorogi lakos komája:

— Hát komám, mennyi lett a dohány?

— Tudj' a frigyilics fene, — feleli amaz: — azt mondták, hogy 50 ugass rám meg 150 vakogj rám.

Tanító képesítő vizsgát tett G. Kérdi tőle az egyház-megyeileg kiküldött czenzorok egyike, hogy hát a természet rajzból tanított-e valamit?

— Igen is kérem, de leginkább csak a kutyáról.

— Jól van jól, helyesli a czenzor; de hát ezenkívül még más valamit nem tanított?

— Tanítottam igen is kérem alásan feleli G. nagy készséggel, az elefántról is; de azt a cholera miatt nem végezhetük be.

Az országház folyosójáról.

(Ellesett beszélgetés.)

Ernö. Te Náci! Nekem már ez a Kossuth is pecsovics lett. Hát hogy kompromittálhat és desavuálhat engem ezzel a levéllel? A helyett, hogy nekem secundálna s segitené Deákot lerántani. Még cypruságot is küld neki! Nem az én emberem többé! Tudod mit? Majd mikor te miniszterelnök fogsz lenni.

Náci. Ohó!

Ernö. No nem soká maradsz az, ne félj. Hát én akkor is oppositio leszek; mert én a te kedvedért új beszédekbe nem tanulok. Aztán akkor te fogod inditványozni, hogy Kossuth emléke betörvényczikkelyeztesék. Aztán akkor én előveszem Foxnak a beszédjét s a mint ráolvastam azt Deákra, ráolvasom Kossuthra, s bebizonyitom nyomrul nyomra, hogy semmi emlékezetes dolgot nem tett, csak hogy épen becstületes ember volt és utánam a legjobb szónok.

Náci. Akkor inkább nem leszek miniszterelnök.

JSZTRIKUSZ ÉS NASZALMICSESZKUL.

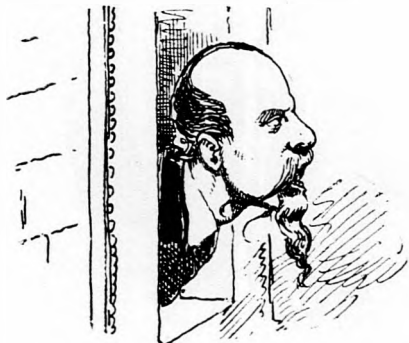
Isztr. Mért nem mennek már fel a minisztereink Bécsbe elintézni azokat a folyó ügyeket?

Nasz. Nagyobb folyó-ügy tartja őket vissza: a Duna-folyó ügye.

Az ercsi táviratok.

Pest.

Első nap.

Hogy vannak Ercsiben? Mit csinál a jég?

Második nap.

Mi hír van Ercsiben. Hogy van a jég?

Harmadik nap.

Még sincsen semmi baj Ercsiben héj? Mit csinál a jég

Ercsi.

Első nap.

Köszönjük a kérdést. Mindnyájan egészségesek vagyunk. Jegünk áll, mint a Sion hegye. Semmi veszély.

Második nap.

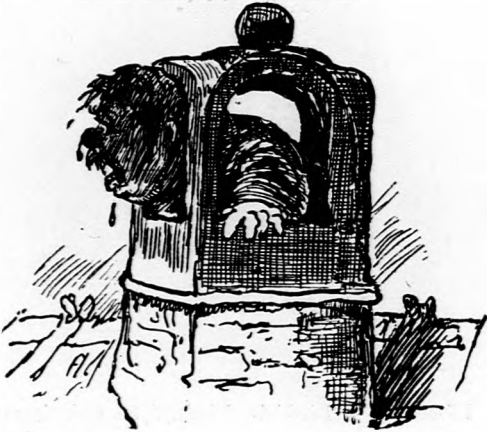

Semmi baj. Jegünk hatalmasan állja az atakot.

Harmadik nap.

Hányszor mondtam már, hogy semmi bajunk sincs. A jég azt csinálja, mit én: nyugszik.

Ercsi.**Negyedik nap.**

Nagy baj van! Jön a jég, Úszunk! Itt a veszedelem.

Pest.**Negyedik nap.**

No valahára! Itt az örömhír Ercsiből.

Valahogy csak beválik.

Krisztust festetett a D . . . i asszony valami kezdő festővel. Elkészülvén a kép, az asszony bevitte az esperes urnak, lenne szives azt a templomba kifüggeszteni, — mert ő azt oda szánta.

— Igen szép kegyelet, elismerésre méltó vallásos buzgóság, — mondá az esperes ur a nőnek, miután egy tekintetet vetett a festményre; — de hát nézze édes lelkem, a Krisztus képének még is valamivel szebbnek kellene lenni, — lássa lelkem ennek a képe és az orra olyan veresre van festve, hogy . . . még hasonlatot sem akarok hozzá mondani.

— No kérem alássan, mond a nő egész bensejében megilletődve, — majd mást festetek, ezt pedig legyen szives azért elfogadni, majd jó lesz latornak.

Feleki Miklós gyászfunerátor

halottas beszédéből Tóth Ede felett.

(Szórol szóra.)

.... Több kolozsvári művészet kedvelő egy koszorúval kívánta meglepni a megboldogult halottat. Hasonlót vagyok kénytelen jelenteni több vidéki szintársulat részéről is.

Megbecsüld fiam a pénzt!

Ezzel a jó tanácsccsal adá markába az öreg pap nagy kujon fiának a félévi gázsit a kollegiumban!

A fráter aztán szót is fogadott; mert a mint az öreg eltávozta után özsomolyogtak a diák pajtások, — kivesz tárczájából egy bankót s e szavakkal nyújtá a mendikásnak: eredj fiu! s hoz ezért a tekintetes öt pengős uraságért — bort!

Ama bizonyos eszmadia és feleségei, kérdése és feleletei.

— — No hát valahára leverték a Carlista lázadást is! (Jaj ne örüljön kend annak! Most már ez a sok faczér carlista tiszt mind kenyér nélkül maradt. Lopni nem mehet; — mit csináljon? Mind idejön Montenegroba s beáll rácznak!)

— — (No már meg a Suttorina is kikiáltotta a republikát. Bizony még is csak utóbb elő kell vennünk az Uchatius ágyukat.) — Majd mingyárt ágyut! Azoknak azt mondjuk, hogy »ne Suttorina ultra crepidam!«

— — (Egy carlista távirat jelenti, hogy Don Carlos önkény t hagyta oda Spanyolországot.) Csak nem is fogja bevallani az — ebrudat.

— — (Mégis szép Tamásitól, hogy ő is letette a maga koszoruját a »Falu roszsza« szerzőjének koporsójára. De hát hogy van az, hogy 'Soldosné meg se jelent a temetésen?) Képviselette magát a szárnysegéde által: Ott volt Sziklai Emilia.

— — (Hallja kend, A Deák emlék bizottság a fel-
szolítás megírására kiküldött három írástudót: Csen-
geryt, Falkot meg Jókait; hogyan irnak meg ezek
együtt egy dolgot? azt szeretném tudni) Hát soba se
látad még, hogyan csinálják az ugynevezett »takart
verseket?« Szép multság az nagyon. Megmondják a
thémát három embernek: akkor az egyik megírja a
kezdő sort; megmondja az utolsó szót a másodiknak,
ennek a kadenciájára a második csinál hozzá egy másik
sort; a harmadik egy harmadikat, mikor készen van,
akkor öszoelolvassák. Pompás multság ez nagyon.
Patvarista koromban sokat gyakoroltuk. (Csizmadia-
patvarista?)

— — Az is érzékeny jelenet volt, mikor a városi
közgyűlésen legközelebb a jegyzői jelentés 24' 2" terje-
delemben felolvastatván, abban mindenkinek köszönet
szavaztatott, még a tolvajoknak is, azért, hogy a nagy
veszedelem alatt nem loptak, végre felállt doctor Patru-
bány s loyaltástól túláradó színéből ezen indítványt
tevő, hogy szavasztassék meg Pestvárosa részéről köszö-
net a felséges Úr Istennek is, a mért bennünket megsza-
badított. (No azt az istenes indítványt csak egyhangu-
lag elfogadták a karok?) Megbukott biz az, mert nem
akadt rá vállalkozó a ki azt a hála feliratot a Felséges
Úr Isten elé felviendő deputatióban részt vegyen. (Hát
hiszen a doktor úr resolválhatott volna erre a célra
egyket kettőt a patiensai közül) — Az meg nem menék
»alkalmattosság« által izenni olyan magas helyre. Aztán
meg, tudod, a doktor patiensai is szeretnek hálát adni
az Úr Istennek ha egyszer megmenekülhetnek.

S ó h a j .

Bizony ezzel az árvízzel nagy kataszter érte
Budapestet!

Művészet.

Kérdi a cseléd az urától, hogy ma milyen darabot
adnak a színházban? mert el szeretne menni.

— Ma operát adnak, volt a felelet. —

— Ó, azt a darabot én már láttam! jegyzi meg
a cseléd.

A hirrovat-vezető.

— 1876. febr. 25-én a Dunaparton —

ÁRADJ te vén Duna, dagadj valahára,
Hisz tőled függ keblem s tárczám dagadása.

Rovat-vezetőre sovány napok járnak:

Nem kell csodálni ha örvend a vizárnak....

— Egy hiján »husz láb«... tán derül egy két jó nap..

Talán »mellékletet« is adtunk holnap.

Bumm... bumm.... löttek, a viz már a partot nyalja,

Ázik (fizetetlen) czipömmek az alja....

A nép kiált... rohan... veti a keresztet,-

Egy tojás-áruló mámi szörnyen reszket.....

— Már »huszonegy láb«... tán derül egy-két jó nap..

Talán »mellékletet« is adhatunk holnap.

Mint zajlik a Duna iszonyu robajjal....

Könyörögj érettünk Lonkai szent Antal.....

Ni! ha szemem nem csal: ott egy »jeges medve,«

(Pedig csak egy kutya) meg is van dermedve.....

— Már »huszonkét láb«... tán derül egy-két jó nap...

Talán »mellékletet« is adhatunk holnap.

Ni ni!! . egy ház is megy s pedig kéményestől,

És mi több (csak köd az) milyen nagyon füstöl. —

Ott meg tiz vad kacsza úszik le a Dunán...

Ejnye fékom adta, hogy nincs itt a puskám!...

— Már »huszonhárom láb«... tán derül egy jó nap...

Talán »mellékletet« is adhatunk holnap.

Tyü!... egy úszó jegen három drótos tót áll:

(Nem egyéb az uram három fatuskónál).

Egyik pipál, másik pökik a bagótúl

S beszélnek sváb nyelven, közbe meg echt tótúl.

— Már »huszonnégy láb«... tán derül egy-két jó nap..

Igy már bizton adunk »mellékletet« holnap.

Uramfia, hát a' biz' egy »sparherd« lenne?!...

Im csodák csodája — a tűz is ég benne;

Böske áll mellette jól megfagyott orral,

S ha jól látok: épen »kávészaczcot«, forral....

— De im már »huszonnégy és fél lábra« áradt:

Most hát magam is elhordom az irhámát,

ORBÓK MÓR.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:

egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
vételi irodájukban, Budapesten
Füred-utca 1-86 szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Ajánlatos különlegességek.

Encrier-magique a legújabb kimeríthetlen francia csoda-téntartó, mely idővel töltve tisztá vizet telteven fel, évenként keresztül folytat a legkita-
 több író- és nasoló-tentát adja. Iskolai és gyakorlati használatra való
 kisebbek 60, nagyobbak 75, nagyk 75, künöni uti tentátortó 75, disze-
 sebnek az írászati számára 1 forint 40 krtól 4 forintig.

90 kr. az eddig le nem mutatott Petrolum szelvény, teljesen füst és szagtalan, tisztá és gazdaságos; elegánsabb kiállításnak 1 frt 30 kr. 1 frt 5 krtól 2 frtig.

2 ft. 20 kr. az újonnan feltalált szesz-mind villát tisztító, igen czel-
 szerű gépecke. 1 doboz tisztító-
 por hozza 50 kr.

1 ft. 90 kr. Perry és tásza ion-
 doni patentált gép-
 műves dugaszhozója, mely eddig
 el nem ért tökéletes módon minden
 erőltetés nélkül buzga ki a
 legmakacsabb dugót.

1 ft. 85 kr. az új Barocco-,
 vagyis az időjá-
 rást előre biztosan jósól, egyszerű
 és hűvösrel is ellátott leg-
 meresebb (barometer).

20 kr. Hermetizáló-
 gó készülék a
 petroleum lámpa-
 uvegek elpattanását
 akadályozó.

60 kr., 80 kr., 1.40., 1.80
 a legjobb aczell-
 és meggyoró-török.

50 kr. Egy angol
 sardinia- és
 más pleh-szelencze-
 nyítő eszköz.

1 ft. egy angol Patent-
 B. xer, zsebben
 hordható biztos véd-
 fegyver.

1 ft. 80 kr. egy Bangeoir d'ap-
 cementem vas és
 cilinder üveggel ellátott igen gyá-
 korlati kézi gyertyatartó, mely
 járkalás közben a gyertya elválá-
 sát és ruhák becsapódását gátolja.

3 ft. 50 kr. az enst-lemzelt
 angol gyertya-re-
 flector, mely fokozott mértékben
 s központosítva veti a gyertya vi-
 lágoságot egy pontra

90 kr. egy francia biztonsági
 lakat utitáskák számára,
 melynek új kitűnő szerkezete az
 alkalmassági felnyitást lehetővé
 teszi. Két nagyobb neme ajtkö-
 nek 1 frt 25 kr. és 1 frt 60 kr.

10 ft. a legújabb parisi Lancas-
 ter fuvó set-but-
 fegyver, melyvel
 sörreltel madarakra, golyó-
 val czelba s hozzá készült rakéta-
 kal gyönyörű tüzijátékok lehet lőni.

40 kr. egy R-volver
 aprópingtar-
 tó, czelészrű és érde-
 kes új tárgy, rugó-
 szerkezettel.

1 ft. egy eredeti ma-
 gyar tapló vadász-
 sipka. Fajbőség közle-
 se keretik.

Számtalan ilyenmő újonségek rajzait tartalmazó arjegyzékük
 bérmentes beküldéssel kívánatra ajánlják:

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest
 Dorottya-utca 2. sz.
 Irásbeli megbízások utánvet mellett gyorsan eszközöltetnek.

Felhívás szülők- és gyámokhoz.

Vagyonos árva gyermeket, sőt olyant is, kinek nevelését szülői bármí-
 oknál fogva idegen, de jó és lelkiismeretes kezekre bízni óhajtják, — örökbe
 felfogad és saját gyermeke gyanánt felnevel egy gyermek nélküli család, kinek
 neve, mint pedagógus, a birodalomban igen előnyösen ismeretes; tehát előre is
 teljes garantíát biztosít.

A feltételek egyszer mindenkorra közösen állapítható k meg.
 Szigorú titoktartást biztosít az illetékes társadalmi állása, azért az érdekel-
 tek teljes bizalommal fordulhatnak hozzá.
 Ajánlatok elfogadtatnak e czím alatt: „Avis für Vormünder 100.“ Láng
 Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetések felvételi iroda. Budapesten, fűrdőutca
 1. szám.

Egy jószág-igazgatói állás

egy nagy uradalomban, Horvátországban minél előbb betöl-
 tendő. A szláv és horvát nyelveknek tudása megkívántatik.
 Ügyes, a gazdálkodás minden ágában jártas pályázók szives-
 kedjenek ajánlataikat, eddigi működésükről szóló bizonyítvá-
 nyaikkal R. P. betük alatt Láng Lipót és társ. I. nemzetközi hirde-
 tések felvételi irodájukhoz, Budapesten, Fűrdőutca 1. szám küldeni.

**Nyolcz
 teljes népies
 regény
 csak
 K É T**

frtért:
 Az olasz boszuja.
 Az isten utjai.
 A gyújtogató.
 Azelhagyott banya.
 Jós és csaló.
 A falusi rabló.
 A kártya-jóslat.
 Az ártatlan elítelt.
 Kaptható az összeg
beküldése

vagy
 utánvétel mellett
RAUTMANN FR.
 könyvkereskedésben.
BUDAPESTEN,
 3. Koronautca.

Egy megnyerő
 fiatal özvegy nő

óhajtana mihama-
 rabb állomásba jutni,
 p. o. mint társalko-
 dónő, nagyobb üz-
 letbe mint ársnő;
 Gazdasszonyok
 helyben vagy vidéké-
 re, az utóbbi minő-
 ségben már többéven
 által szolgált.

Levelek intéken-
 dők, vagy bővebb tu-
 domást szerezhetni
 Budapesten II. ke-
 rület, bécsi kapu-
 utca 570 sz. Mária
 szobor téren.

KUBÁNYI JÓZSEF.
 I-50 magyar tudakozó
 irodájában.

Francia társalgó

leány- vagy fiúkat, 10—14 éveseket, ugyszintén francia
 bonnékat, közvetlenül Franciaországból vagy a
 francia Svájczból, 2—3 évi szerződésel eszközöl

LÁNG LIPÓT és TÁRSA.

**I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájuk,
 Budapesten, fűrdő-utca 1. szám.**

A bővebbi feltételek kívánatra ingyen és bérmentve
 küldetnek.

KERTÉSZ és EISERT
 Budapest, Dorottya-utca 2. színházteri szeglet,
 a t. cz. közönség figyelmébe ajánlják az
 egyedül náluk létező
**D. Fèvre-féle szikviz ömaga készítéséhez magánúkra legalkalmasabb
 valódi**

párisi szikviz-készülékeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikviz, mint kellemesen üdítő, egészséges,
 számos esetekben orvosilag rendelt ital, maris
 általános használatba jött.

Készülékeink fő előnye az, hogy kö-
 vetve a minden egyes darabhoz mellékel
 utasítást, bárki képes kitűnő, mindig
 friss, a gránit készülttel tisztább és ol-
 csóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig
 pezsgő, málnavíz, limonádé s
 egyéb trisszó italok előállításához is alkalmasak.
 A készülékek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes
 darabja frt 8.—10.—12.—14.50 17.—

Kitűnő minőségű szerek 1 font
 acidum tartaricum és 1 1/2 font szikvizet tartalmazó
 csomagokban, csomagok 2 frtál számitatnak.

Irásbeli megbízások utánvet mellett
 gyorsan eszközöltetnek, ládacska és csomagolási
 díj a gép nagysága szerint 50—75 kr.

Együttel ajánljuk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó,
 a tisztáltságánál fogva egészégtelen ivóvizet tisztító
 és javító

vízszűrő készülékeinket,
 melyek 2 frt 50 krtól 35 frtig tartatnak készletben. Ezeknek rajzok-
 kal ellátott kimerítő arjegyzékével szivesen szolgálnak.

Jónak bizonyult gyakorlati czikkek!

Kitűnő dohány-vágó-gépek. Új szerle-
 mely a dohányt vágás közben maga tolja előre, s úgy szab-lyoz-
 ható, hogy lezárószámbra török módon, vagy laskára magyar módon
 vágja. Ara 13 frt 50 kr. Ugyanly szerkezeti nagyobb gép-
 tölgytábol, kovacsolt vasalattázzsokkal, igen szilárd 20 frt. Gép-
 nélküli dohányvágó kések
 két neme 3 frt 50 kr., és 5 frt 50 kr.

**Vangel Béla új cigaretté-
 készítő gépe** áramkelt 150—
 200 tetsző vastagságú cigarett
 készítésére, utasítással 3.75.

**Ki-tűnő török dohány-
 tartó,** mely tetszes szerint sza-
 balyozza a dohány nevésségi
 fokát, barna bronzból 3.80.

**Chinai ezüst-török do-
 hányzsebbeli-szelenczék**
 változatos nagyságban és alak-
 ban 2 frt 40 krtól—5 frt 50 krig.

**Uj találmány
 kukorica-morzsoló gyalu**

felette czelészrű, főleg oly gazdákak aján-
 landó kis készülék, a kik kézzel szoktak
 morzsolni, mivel ennek segítségével egy
 egyen, a nélkül, hogy belefáradsa, jelenté-
 keny mennyiségű kukoricát képes gyorsan
 lemorzsolni, kezelese pedig ép oly egyszerű,
 mint szerkezete tartós. **Darabja 1 frt
 60 kr.** Eddig használatban volt kis
 kezű kukorica-morzsolók áb. a 60 kr.

Francia felköltő óra 36
 óráig járó óraművel, és éles-
 hangú ébresztő szerkezettel 7.30
**Kézi lámpások egyéb
 nemei** dús választékban tar-
 tatnak készletben 60 krtól—5 ftig.

**Tárgyleltet fogkefe-szá-
 rítója,** tapasztalatok nyomán
 feltalált, a fogkefék szőrének ki-
 hullását akadályozó elegáns ké-
 lülék 1.80.

**Valódi hollandi-butor-
 fenyésítő készülék,** melynek
 segítségével bárki képes el-
 avult fenyészt butoroknak eredeti
 fenyészt visszaadni. Üveg-
 ceseje ha zuzálati utasítással 50 kr.

Takaros kézi lámpás,
 mely ésszerak egy zsebben hord-
 ható kevés helyet igénylő lapos
 könyvet képez és reflectorral van
 ellátva, darabja 3 frt 30 kr.
 Az itt ajánlott czikkek, és számtalan egyéb különlegességek rajzait
 tartalmazó új arjegyzékük bérmentes beküldéssel kívánatra ajánlják:

KERTÉSZ és EISERT Budapest,
 Dorottya-utca 2. sz.
 Irásbeli megbízások utánvet mellett gyorsan eszközöltetnek.